

המאור שבתורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

כל הזכויות שמורות

שבת ט' אלול התשפ"ו			
הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת	י-ם
19:01	19:50	20:41	
18:59	19:49	20:38	ת"א
19:01	19:51	20:40	חיפה
19:00	19:49	20:39	ב"ש

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי

כאשר תחושת הכרת הטוב לאחרים קורסת, החברה נהרסת כולה

חכם מנחם מנשה זצ"ל התגורר

בשכונת 'בית ישראל' בירושלים, שהיתה למעשה בור מים שנשאבו מימיו, וירדו מהחצר לתוכו בכמה מדרגות.

המקום היה **חשוך לגמרי** והאוויר נכנס לתוכו דרך הפתח בלבד,

בחצר ליד פתח הכניסה היה מקום בגודל מטר על מטר ששימש כ'מטבח' **ברזי מים** לא היו אז, ובכל השכונה כל חצר שאבה מים מהבור הסמוך למשכנם.

מצאוהו בשטיבלאך מתפלל... רבי יצחק

דוד זצ"ל התפילות שלו היו שלא מן העולם הזה. 'שמונה עשרה' אצלו היתה תופעה של ממש, בני המשפחה מספרים כי פעם הרבי מלעלוב זצ"ל ירד במיוחד מבית מדרשו ברח' בהר"ן לבתי ויטנברג לראות את התפילה שלו, שהתמשכה על **פני שעות**, וכאשר השיא את ביתו הראשונה הלך להתפלל מעריב ושכח כי מצפה לו חתונה,

וכשחיפשוהו, מצאו אותו עומד בשטיבלאך של מאה שערים, **כולו תפילה**, מופשט לגמרי מכך שצריך להכניס את ביתו לחופה.

**אל תשפוט את מי שניסה ונכשל,
תשפוט את מי שלא ניסה.**

סיפר ראש הישיבה הרב ניסים מולדנו

זצוק"ל, כי היה אברך אשר כמה שנים לא היו לו ילדים, והוא ביקש ממני שמתי אססע **לבבא סאלי** זיע"א אטלפן לו והוא יצטרף לנסיעה לנתיבות. והנה המשב"ק רבי **אליהו אלפסי** זצ"ל טילפן לי ביום שיש אחד ואמר: "בבא סאלי אומר שחצי שנה לא היית אצלו, ומבקש ממך שתבוא לאכול אצלו מלווה מלכה במוצאי שבת.

טלפנתי לאברך בערב שבת ואמרתי לו, תבוא במוצאי שבת ונוסעים. וכך הוה ונסענו. באמצע סעודת מלווה מלכה אמרתי לרב "הוא (האברך) אין לו ילדים. אמר לי: תגיד לו **שיגדל זקן** ובעזרת ה' יהיו לו ילדים. אחרי שנה נולדה לו בת ויש לו ב"ה בנים ובנות.

לא אחת היה מפליג הרב זאב

בנימין חשין זצ"ל בשבחו של מרן הגה"ק רבינו **ישראל אבוחצידא** זצ"ל, והיה אומר, "רבותי! צאו וראו אלול מדרגות נשגבות הגיע הבאבא סאלי, במה הוא זכה לכך? הכל בכוח שמירת העיניים הנוראה שלו!"

לע"נ רחל (רשל) אלבו
בת קלרה ואליהו

איכר אחד מצא בשדה נחש שקפא

מקור. ריחם האיכר על הנחש, לקח אותו לביתו

והימם את גופו מול האח.

הנחש התאושש, התעורר מעלפנו

וניסה להכיש את רגלו של האיכר. "האם זה שכרי על שהצלת אותך?" שאל האיכר. הניף את רגזו על הנחש, והבריח אותו אל מחוץ לביתו.

לא תמיד הרעים **משנים את טבעם**, גם אם מתנהגים אליהם בטוב לב. כבדהו וחשדהו!

אדם שלא למד תורה,
לעולם לא ידע שהוא לא יודע
את כל מה שהוא
לא יודע

אל תדחה
למחר,
שינוי

שתוכל
לעשות
כבר היום

שלושה
דברים

אי אפשר
להחזיר
לאחור:

חץ שנורה,
מילה
שנאמרה,
טעות
שנעשתה

נקודה לפחשפה

פעם הייתי גוש תמר. אדום, בוצי, לא נעים למגע ואז הגיע הגרוע מכל. הוכנסתי לתנור לזהט. מימי לא חשתי חום שכזה. לא הבנתי מה המגמה, למה הוא שורף אותי **עכשיו** אחרי כל מה שהשקיע בי. חשתי שחום חודר לתוכי ומשנה את מהותי. כבר לא היה לי כוח לצעוק. הוא בקושי שמע אותי בוכה 'תוציא אותי מכאן!' ורק אמר: 'המתן, עוד לא סיימתי איתך!'. אבל זה לא נגמר. ריח חריף של צבע אפך אותי, אדים רעילים **הפריעו לי לנשום**, כשהוא החליט לצייר על גבי. הריח היה נורא, אבל הוא לא הניח לי, שעות ארוכות ישב וצייר. ורק אמר: 'המתן, עוד לא סיימתי איתך!'. ואז זה קרה שוב, והפעם הרבה יותר חזק. הוא הכניס אותי שוב לתנור, כשדרגת החום גבוהה פי כמה וכמה. רק כשכבר כמעט נכנעתי והשלמתי עם מצבי, אז נפתחה דלת התנור. האיש אחז בי בעדינות באותה צבת ברזל, ושוב הניח אותי מול החלון הפתוח, נותן לי להתאושש מכל מה שעבר עלי. לאחר שעה קלה שב, קריאת התפעמות עלתה מפיו. 'מדהים!', אמר, והלך להביא מראה. הוא החזיק בי בעדינות וסובב אותי מול המראה, נותן לי לראות ולהתרשם מהמראה החדש. התקשיתי להאמין שזה אני, ידעתי שאני סתם גוש תמר אדום ומכוער. לא ידעתי שיש בי **יופי מדהים** כל כך. התרגשתי. 'רציתי שתדע', פנה אלי ואמר, 'נכון שזה לא נעים שלשים אותך, אבל אם הייתי משאיר אותך שם, במקום שבו גדלת, ללא ספק בעוד ימים מספר, היית מתרסק לרסיסים. אני יודע **שהיה לך קשה** בתנור הלוהט, אבל אם לא הייתי מעביר אותך את התהליך ההכרחי הזה, היית נסדק מהר מאוד.

גם אדי הצבע החריפים שגרמו לך לתחושת מחנק היו הכרחיים, תאר לעצמך, כמה אפרורי ומשעמם היית נראה אם לא הצבע שהוספתי לך. והפעם האחרונה, הקשה מכולם, כחשבת שאתה מת בתוך התנור, זה היה הפיניש. פשוט לאחד את הכול, לחזק את כל מה שעשינו, לוודא שהיופי יתקיים. עכשיו אתה נראה בדיוק מה שחשבת שאפשר להוציא ממך, כשראיתי אותך כגוש תמר.

אין אדם נבחן בניסיון כשאינו יכול **לעמוד בו**. ובסופו של דבר כאשר אדם עובר את אותו הניסיון. לפעמים מרצונו ולפעמים על כורחו. הניסיון פשוט מרומם אותו. (העורך)

פעם אחת חלה הבער-שמיטוב צ"ל מאוד עד שלא היה לו כח הדבור, ועמדו עליו אנשיו, ורמזו להם שילבישו אותו בתפילין ועשו כן. ושכב בתפילין עד בוש, ואחר-כך התחיל לדבר. ושאלו אותו: מה היה זה? ואמר שנמצא עליו עברה **שעשה בקטנותו**, והיה עליו קטרוג גדול. ובא הרב שלו והודיעו ואמר: מהרה הלבש תפילין! ובא אחר-כך המקטרג בדמות נכרי ורתת (והרעיד) עם ברזל ורצה לחתוך ראשי, ולא יכול להתקרב אלי מחמת התפילין, וצעק אלי בלשון רוסית: השלך מעליך העורות! ואני לא השגחתי בו, וצעק עד שנתבטל.

והרב אמר שראה **השערים סגורים**, ולא רצו להניח את גיסי מורנו **גרשון** צ"ל ליכנס, ולקח עץ גדול והכה בשערים עד שנפתחו, ונכנס וצעק בכעס על הבית דין, ואמר: בשביל דבר קטן כזה תפסקו עליו מיתה חס ושלום?! וזהו שאמר בתקוני זוהר: **יש מצוה** שנקראת מטרוניא (מלכה), ולוקחת האדם תחת כנפיה, ואינה מנחת אותו תחת יד מקטרג, כגון מצות תפילין.

ללא חשש חמץ

פעם נכנסו בחורים אל הגאון רבי **דב בעריש יודנפלד**, הרב מטשבין צ"ל, וספרו לו כי ראו בחול המועד פסח את הגאון רבי אברהם ישעיהו קרליץ, **החזון איש** צ"ל לומד בספרו שלו. שמע הרב ואמר: "כן, בודאי, בחול המועד פסח מחפש החזון איש ספרים **שאינו משתמש** בהם כל השנה, וממילא אין בהם חשש חמץ..."

הגאונות

כפעמון כולו רעש וצילצולים ותוכו ריק.

מלבד גדולתו בתורה ועבודת התפילה המופלאה שלו היה רבי **אברהם יפת** צ"ל לו דרך נוספת להביע את כיסופיו לבוראו, והיא השירה והפיוטים עוד בהיותו בתמין היה ידוע כמשורר גדול וחבר כמה **ספרי שירה** שנעלמו בתימן.

בפיוטיו הביע את צער השכינה ועל סבלם של ישראל בגלות על בית המקדש שחרב והיה בוקע רקיעים בשירתו **מעומק הלב** מתוך אהבה וגעגועים לאביו שבשמים, באומרו כי שירה בגימטריא תפילה.

יש ב' דברים, א' השגחה ובנוסף לכך יש השגחה מגדר שמירה, שאע"ג שהשגחת השי"ת על כל בראיו השגחה פרטית, יש לצדיקים וכשרים **השגחה נוספת** מגדר שמירה. והשגחה זו תלויה לפי מעשי האדם, וכפי אשר אדם פונה אל השי"ת, ובשעה שאדם פונה כולו להקב"ה,

משגיח הקב"ה ושומר עליו על כל מעשיו **וכמו הצל** כאשר אתה מראה לו כל גופך הוא מראה לך כל גופך. אך כאשר פונה אליו רק אצבע אף השגחת ושמירת ד' היא רק בדרך זו.

כשאחד מלמד, שניים לומדים

יהודי עני, שהיה צריך לחתן את בתו, בא לפני רבי **אורי מסטרליסק** צ"ל ואמר שהצליח בדי-עמל לקבץ את הסכום הנחוץ לחתונה, אבל עכשיו נשאר בלא אמצעים למחיתו. אמר לו רבי אורי: "שמעתי מרבי שלמה מקרלין כי מי שזיכהו הקב"ה לעשות שמחה של מצווה, כמו ברית-מילה או חתונה לילדיו, פותחים לו את **כל ההיכלות** וממלאים את כל משאלותיו. בוודאי ייפתחו לפניך גם שערי הפרנסה".

והוסיף **החזוהי מולבלין** צ"ל: "לכן מי שעושה שמחה נקרא 'בעל שמחה', שכן הוא בבחינת אדון ובעלים על השמחה, וביכולתו למשוך לעצמו ולאחרים שפע של טובה וברכה".

ילד חוזר מבית הספר ומספר לאביו שקיבל בלתי מספיק בחשבון. "מה קרה?"

שואל האב. "המורה שאל כמה הם 3x2 ועניתי 6". "זאת התשובה הנכונה". "אחר כך המורה שאל כמה הם 2x3?" "מה ההבדל?"

זה בדיק מה שגם אני אמרתי.

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לול, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, החסיד מנשה בן רחמה, רפאל ואלברט בני קלרה, חכם יהודה בן חנה פתייא, הרב אלעזר בן שמחה, הרב יורם אברגיל, יחזקאל ושמואל בני שמחה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, מרים בת זוהרה, אלעזר בן רגינה, שלום בן אורח מורי, ישראל בן שמחה סגן, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, דוד בן איה, יעקב בן שרה ברסקה, **מנחם הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב **ראובן אלבז שליט"א**

אחים יקרים כמה חשוב ערך התורה בימים אלו חודש אלול לקראת ראש השנה יום הדין שמרבה הרבה זכויות בעם ישראל

מעשה בעניי שניסה מזלו בקניית כרטיס הגרלה (המוזרת) וזכה בפרס הראשון סכום גדול עצום ורב.

עושי ההגרלה דנו, איך להביא את הבשורה לאיש עני זה שלא תפח נשמתו בשמעו על זכיותו, קם אחד מהנאספים וקיבל על עצמו את האחריות לבשר הבשורה.

הלך הלך ונפגש עם אותו עני ושאלו בהכמחה: מה יעשה כבודו אם יזכה לסכום קטן באיזו הגרלה? ענה העני, אלביש את בני ומשפחתי.

אמר לו המבשר: ומה אם כבודו יזכה בסכום נכבד? אפרנס בו גם משפחות אחרות! ומה תעשה אם תזכה בסכום עצום? ביקש העני שיפסיק לשאול אותו שאלות הבל... אמר לו המבשר, בכל זאת תאמר לי מה יהיה אם כבודו יזכה בסכום יותר גדול מזה.

א"ל העני אתן לך חצי הסכום! א"ל ומה אם תזכה בפרס הגדול ביותר? **א"ל גם בזה אתן לך חצי הסכום!**

שמע המבשר שיקבל חצי הסכום של הפרס הגדול פרח נשמתו.

וזה מה שכותב **ה"אור החיים הקדוש** בלשונו הזהב שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות וערבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעניהם מלא עולם כסף וזהב **למאומה**

כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם!!!

עזת שלום וחורק לכל בית ישראל

כל המושגים בתורה הקדושה הם הוראות לחיים.

למד כיצד להשתמש בהם

הבקבוק השבור באחד מביקורי בארץ ישראל, בפורים, שלחתי את ביתי הקטנה עם מגש עמוס ב"משלוח מנות" למעונו של מוריניו רבי **שלום שבדרון** צ"ל. עם כניסתה לביתו, רפו ידיה, והמשלוח על כל תכולתו נפל ארצה. בקבוק היין נשבר לרסיסים, נשפך על הארץ, והמנות התפזרו לכל עבר.

הילדה הייתה **נבוכה במיוחד**, אי נעימות ובושה כיסו את פניה. רבי שלום ששהה בחדר הפנימי הבחין במתרחש, ומיד רץ לעבר הכניסה עם הברקה פרי מוחו ולבבו: "גיוואלדי! נפלא! כמה טוב שהיין נשבר! הרי הגמרא אומרת בעירובין (דף ס"ה) 'כל בית שלא נשפך בו יין כמים אין בו סימן ברכה' (גרסת הרמ"א) ברוך ה'!"

נשפך יין בבית ועוד בעצם יום הפורים! **סימן ברכה!** כזה פורים לא היה לנו זה עידן ועידנים! התלהבותו גאתה, שמחת הפורים גדלה **שבעתיים**, צהלתו סחפה אחריו את כל בני הבית- למול שברי הבקבוק והלכלוך. מי שהיה נכנס באותו רגע לבית משפחת שבדרון עם משלוח מנות, היה שובר גם הוא בקבוק יין להנות את רבי שלום....

שני משוגעים ראו מסוק שחג במקום. "תראה הוא לא יכול להתקדם" אמר אחד לשני "הוא בטח התקלקל. השני: "אם הוא היה מקולקל הוא היה ישר נופל. **בטוח שנגמר לו הדלק."**

מעודו התאבק רבי **שלמה זלמן** צ"ל באבק ביתם של אותם גדולי ירושלים, מהם שאב רוב חוכמתו, בהליכותם, בדרך הפשטות והצניעות צעד כל ימיו. "כבוד" לא דיבר **אלי מאומה**, אדרבה, סלד ממנו. אביזריהו דכבוד היתה לזרה בעיניו, רחק מהם כמטווחי קשת. רבות יסופר לדור ולדורות הבאים, על גיעתו העצומה, על רוחב ידיעותיו ועומק בינתו **בתורה הקדושה**, על צדקותו ועל חסידותו, אולם בידוע לידעים, שאין אלו אלא שביבי נוגה ונצוצי זהר לדעת קצות דרכיו.

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com